

מ"ת 53252/12/13 - מדינת ישראל נגד א.א.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

01 ינואר 2014

מ"ת 53252-12-13

בפני כב' השופט גד גדעון
המבקשת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
א.א. (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד שרון שוורץ

המשיב וב"כ - עו"ד אלמכאווי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים.

החלטה זו מתייחסת לשאלת הראיות לכאורה בלבד.

כתב האישום כולל ארבעה אישומים, ועניינו בין היתר, עבירות אלימות חמורות שלטענת המבקשת עבר המשיב כלפי רעייתו וילדיו.

באישום הראשון מיוחסות למשיב עבירות סחיטה באיומים, איזמים, ניסיון תקיפה בנסיבות מחמירות והצתה.

באישום זה נטען, בין היתר, כי ביום 15.12.13, כאשר שהתה המתלוננת, רעייתו של המשיב, בביתה עם ילדיה, התקשר אליה המשיב והורה לה להסתלק מהבית יחד עם הילדים, תוך איום כי אם לא תעשה כן, יהרוג אותה ואת הילדים. בהמשך עזבה המתלוננת את הבית יחד עם בנה, והלכה לבית אחיו של המשיב. המשיב הגיע לבית אחיו וניסה לתקוף את המתלוננת, אך אחיו מנע זאת ממנו. אז איים על המשיב כי ישרוף את הבית, לאחר מכן הלך אחיו של המשיב אל בית המשיב, העיר ילדים נוספים שישבו בבית ולקח אותם אל ביתו. בהמשך הצית המשיב את הבית. כתוצאה מהדליקה, נשרפו ריהוט וציוד אחר בבית.

באישום השני, מיוחסות למשיב עבירות תקיפה בנסיבות מחמירות, ונטען בו בין היתר, כי המשיב היכה את המתלוננת במספר הזדמנויות באמצעות מקל עץ, מוט ברזל וכבל חשמל.

בחלק מהמקרים, נחבלה המתלוננת, ובכל המקרים סבלה כאבים.

באישום השלישי, מיוחסות למשיב עבירות תקיפה בנסיבות מחמירות ונטען בו כי במועדים שונים היכה המשיב את ילדיו ברגליו, באמצעות צינור ובקבוק פלסטיק ובאחד המקרים, גם איים להרוג את בנו, כאשר הוא מצמיד סכין לצווארו.

באישום הרביעי, מיוחסת למשיב עבירת הדחה בחקירה, אשר בוצעה לטענת המבקשת בכך שאיים על המתלוננת כי אם תפנה למשטרה, יקח ממנה את הילדים ויגרום לכך שתגורש מן הארץ שכן היא תושבת ה"שטחים".

ב"כ המשיב לא חלק על קיום ראיות לכאורה להוכחת האישום הרביעי.

ביחס לאישום הראשון, טען הסניגור כי אין ראיות לכאורה להוכחת ההצתה וכן העלה טענות לעניין מהימנותה של המתלוננת.

סבורני כי יש ראיות לכאורה להוכחת ההצתה וזאת נוכח חוות דעתו של המומחה, להב יובל קלמנוביץ, מן הרשות הארצית לכבאות והצלה, מיום 18.12.13, אשר חיווה דעתו כי "... השריפה נגרמה כתוצאה מהצתה". לכך יש להוסיף את גרסת המתלוננת אשר בהודעתה השנייה, הודעה מיום 16.12.13, שעה 09:59, ציינה (בש' 13) כי עובר להצתה איים המשיב "... לשרוף את הבית שלנו ולהרוג את הילדים שלי". יש לזכור כי באותה עת היו עדיין חלק מהילדים בבית, והוצאו מיד לאחר מכן על ידי אחיו של המשיב. בדברים אלה, עליהם העידה המתלוננת, יש לתמוך במסקנת המבקשת כי המשיב אכן התכוון להצית את הבית, או חפצים בתוכו.

אשר לטענות המשיב לעניין מהימנותה של המתלוננת, ככל שנוגעות לאישום הראשון - סבורני כי אין בהן לגרום כרסום של ממש בתשתית הראייתית הלכאורית לעניין אישום זה.

האישום השני נשען בעיקרו על גרסת המתלוננת ונתמך במידת מה בדברי בנה אשר נמסרו לחוקר ילדים. די בגרסת המתלוננת להקים תשתית ראייתית לכאורה להוכחת האישום, אלא שסבורני כי אכן יש כרסום בראיות לכאורה ביחס לאחד האירועים - אירוע בו לטענת המבקשת היכה המשיב את המתלוננת באמצעות כבל חשמל. אמנם לעניין אירוע זה, נשענת המבקשת גם על גרסת בנה של המתלוננת שנמסרה לחוקר הילדים. אלא, כאשר נשאלה המתלוננת על אופן התרחשות האירוע, תארה בתחילה כיצד חתך המשיב כבל חשמל ממכונת הכביסה באמצעות סכין ואז היכה אותה, ובהמשך, שורות ספורות לאחר דבריה אלה, תארה כיצד תלש את הכבל ממכונת הכביסה.

אמנם יתכן הסבר לסתירה זו, אך על פני הדברים מדובר לעניין זה ביותר משאלת מהימנות גרידא.

אשר לעבירות האמורות באישום השלישי - תקיפת הילדים בספר הזדמנויות, תוך שימוש בחפצים, הרי שחוקר הילדים אשר שמע את הילדים מפי בנה ובתה של המתלוננת קבע, ביחס לעדות בנה של המתלוננת, כי התרשם מהימנות תאורו לעניין אירוע אחד בו היכה אותו בעזרת צינור (זאת בנוסף לשני אירועים אחרים שהתייחסו לתקיפת המתלוננת). ביחס ליתר האירועים, התקשה החוקר להעריך את המהימנות. ביחס לבתה של המתלוננת, לא יכול היה החוקר להגיע לממצא ברור בשאלת המהימנות.

היות שהנטל הרובץ על המבקשת הוא הנטל הדרוש למשפט פלילי, נראה כי יש ראיות לכאורה רק ביחס לאירוע האמור בו הותקף לכאורה בנה של המתלוננת על ידי המשיב באמצעות צינור.

לעניין זה, יש סיוע בעדות המתלוננת, אשר, אמנם, קיימת שאלת מהימנות עליה עמד המשיב, גם ביחס לחלק זה של הדברים, אך סבורני כי ביחס לאירוע האמור, אין מדובר בשאלת מהימנות היורדת לשורש עדותה.

נכונה טענת הסניגור כי בכל האמור באיום באמצעות סכין, לא נמצא בדברי המתלוננת סיוע לדברי בנה בחקירתו.

מכאן שיש ראיות לכאורה להוכחת האישום הראשון והרביעי במלואם. יש ראיות לכאורה גם ביחס לאישום השני, אם כי יש בהם חולשה ביחס לאחד האירועים האמורים באישום זה, וכן יש ראיות לכאורה בהוכחת אחד מהאירועים האמורים באישום השלישי.

הצדדים יטענו כעת לעניין עילת המעצר והאפשרות לשחרר את המשיב לחלופת מעצר.

ניתנה והודעה היום כ"ט טבת תשע"ד, 01/01/2014 במעמד הנוכחים.

גד גדעון, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

קמה בנסיבות עילת מעצר של מסוכנות בדרגה גבוהה על פני הדברים, גם על רקע ההחלטה אשר הצביעה על חולשה בחלקים מסוימים שבכתב האישום.

כמו כן, יש בנסיבות בסיס לטענת המבקשת בדבר חשש להשפעה על עדים, נוכח דברי המתלוננת בהודעותיה, וכאשר מדובר על פני הדברים במי שאינה תושבת ישראל והגיעה לכאן בעקבות המשיב.

גם האיומים הנטענים, וכן העבירה המיוחסת למשיב באישום הרביעי, מחזקים את החשש להשפעה על עדות המתלוננת אם ישוחרר המשיב.

יחד עם זאת, סבורני כי אין לקבוע כעת כי לא ניתן לשחרר את המשיב לחלופה כלשהי, בהעדר עבר פלילי וכאשר כנלמד מהראיות שבתיק, המעשים המיוחסים למשיב, בוצעו לכאורה על רקע של צריכת אלכוהול, ויתכן אף התמכרות לאלכוהול.

לפיכך, יערוך שירות המבחן תסקיר מעצר בעניינו של המשיב ויבחן את מסוכנותו הלכאורית של המשיב וכן כל חלופה שתוצג בפני שירות המבחן.

קצין המבחן מתבקש לפגוש את המתלוננת ולבחון את עוצמת החשש מפני השפעה על עדותה אם ישוחרר המשיב.

ככל שיסבור שירות המבחן כי יש מקום לחלופת מעצר, יתייחס לצורך בשילוב טיפול בהתמכרות לאלכוהול.

נקבע לדין לאחר קבלת תסקיר ליום 22.1.14 בשעה 10:00 בפני כב' השופט אבו טהא.

המשיב יובא על ידי שב"ס.

שב"ס יאפשר למשיב 5 שיחות טלפון על פי הנהלים, אך מובהר כי נאסר על המשיב ליצור קשר כלשהו, לרבות בעקיפין, עם המתלוננת או עם מי מילדיה.

ניתנה והודעה היום כ"ט טבת תשע"ד, 01/01/2014 במעמד הנוכחים.

גד גדעון, שופט

שם הקלדנית: מיכל וקנין